

Orrusta við knívum á lofti

Seinasta leygarkvöld kom til illnar millum merinumann av »Vædde-
rene« og færoying í Klakksvík. Áftaná knívaleik nýddist marinnu-
urin á sjúkrahúsið.

Hesin dystur, ið kom upp av
ikkí stórvægis hending endaði við,
at báðir partar tóku til knívnar;
men tibetur stóðst ikki heilt stórus
skaði av hesum.

Danin fekk so mikið mein, at
hann var fluttur á sjúkrahúsið.
Hann var stungin í búkin og hevði
fingið eina knívsrivu, sum tó ikki

var mett álvarsum av læknanum.
Myndugleikarnir meta málið so-
leiðis, at báðir partar hava verið
sekir.

Hetta er heldur sjáldsom hending
í Klakksvík, har friðsemi hevur
verið av tí allra besta av einum
havnastaði at vera.

Jákup Hansen skaldið Varð 84 ár

Ein arbeiðsmaður, fiskimaður og
smiður sat í Føgrulið og fekk her-
pu sína stillaða.

So vakurt og yndisligt skapti
hann ljóðið, ið móðurin í hvørjum
einasta heimi í Føroyum við kær-
leiksbros yvir andlitnið sang yvir
barninum, tá ið tað fór at sova.

Sangurin og tey tungligu blunk-
andi barnaeyguni, ið vóru við at
lata seg aftur bar henni alt tað
vakrasta og dýrasta inn í kamarið.

Hesin arbeiðsmaðurin, útróðra-
maðurin og fiskimaðurin og smiður
var Jákup Hansen — Havnar-
Jákup.

Hann var borin í heim fyri 84
árum síðani.

Móðurina misti hann tíðliga.

Tað vóru alt annað enn mildir
barnadagar, ið hann kom at upp-
liva.

Tíðliga mátti hann út at vinna
sær fyri fæðina, 14 ára gamalur
kom hann til Kirkjubøar at vera
húskallur.

Húskallar tá á døgum freistaðu
ikkí altíð teir rúmasta livskostirnar.

Men óivað hevur tað verið so,
at hesin viðkvæmi unglingi, ið var
so opin fyri øllum menniskjaligum
og vøkum, kom at fáa mangt hug-
skotið við at liva á so segurikum
staði sum Kirkjubøur er.

Her hevði Sverri kongur gingið
og slitið barnaskógvar sínar. Her
hevði verið sætið fyri landsins mæt
astu monnum biskuppunum. Nát-

túran, livið í haga, á báti og úti í

Trollhøvda hugtók hann
Í honum kyndist tíðliga ein
brennandi logi fyri øllum, sum var
gott og vakurt.

Jákup Hansen

Hann longdist at metta sál sína
við vitan og kunneleika.

Tá ið háskúlin var settur í Føgru-
lið, varð hann eyðsæð ein av skúl-
ans fyrstu næmingum.

Her spruttu tær finu nálinar í
sál hansara og vuku fram og blóm-
aðu og fólgaðu aldri aftur í hans-
ara langa lívi, men nørðust í hvør-
jum.

Ikkí lá gullposin í skjeyti hans-
ara, tá ið hann var borin í heim.

Hann hevði einki at liva av utt-
an tað, ið hann kundi vinna við
hondum sínum. Men aftrat sínum
framúr ríka andslívi hevði hann
eisini framúr góðar hendur.

Hann lærði seg til smíð.

Giftist og settist búgvi í Gøtu og
lívdi sum húsnasmíðari. Og hann var
so góður smiður, at fáur og eingin
bar av honum. Tey vælsmiðaðu
mengu húsin standa sum aðal-
minni um dugnamannin.

Jákup Hansen var ein friðer-
maður. Stórus hugsjónarmaður.
Føroyar lógu honum so innarlíga
í huga og fylti hjarta hansara.

Hóast hann mátti arbeiða tann
líði langa dag fyri at vinna sær
fæði til konu og børn, fekk hann
(Framhald á 2. síðu)

Niðurdottirnir týskir flog- menn uppfturgrivnir í Norðdepli

UNDIR seinasta heimsbardaga rendi týskir flogfar á Lokka beint uppi
yvir Norðdepli og sprongdist. Mannringin — fyra í tali — lat øll liv.

Tað var á morgni — aftaná
grindadráp dagin fyri — at fólk
heyrdi flogfar nærka seg á loft-
leiðini við Hvannasund.

Snøggliga hoyrdist hvøllur brest-
ur, og fólk skiltu, at okkurt óvan-
ligt var hent.

Farið varð at kanna, hvat mundi
vera áfatt, og skjótt komu menn
framá flogfar, ið var farið í sponir
og við tí fyra flogmenn, sum í smá
lutum vóru hentaðir uppftur og
bornir oman til Norðdepls, har
teir vóru jarðaðir.

Nú hava menn verið aftur á stað-
num og grívið líkleivdinar uppftur
og flutt tær aftur til Týsk-
lands.

Tá teir í orrustuárinum vóru
jarðaðir, helt Viðaræiðsprestur
líktaluna og sigst hon vera ein
hin stytsta, ið nakrantíð er hild-
in. Hann segði bara tey fáu orð-
ini: »De kom for at bringe u-
fred — og fik fred«.

Eitt annað flogfar datt eisini
niður í Norðoyum. Hetta var
bretskt Catalina-flogfar, ið fírst á
Viðoyinni. Við hesum flogfari vóru
11 mans, sum allir umkomust. Teir
vóruð allir funnir aftur, meir og
minni heilskapar. Hesir vóruð
fluttir til Havnar, har teir vóruð
jarðaðir.

Tað hendi nakrar ferðir, at týsk
flogfar gjørdi álop í Klakksvík
undir heimsbardaganum. Bumbur
vórðu tveittar, ið orsakaðu væl av
skaða, tó ikki mannskaða.

Undir einum av hesum álopum
varð kajin í Klakksvík rakt av

sprengiknottum. Hon fekk mikið
skredl, og skipið »Fugloy« sum lá
við kajuna varð sòkt, men seinri
tíkin uppftur.

Flogskiparin, ið framdi hetta
álop, hevur seinri vitjað Klakks-
vík og greitt frá hendingini.
Hann segði seg royna at fara so
varliga fram, at eingin fólkaskaði
skuldi henda í sjálvari bygðini.
Erdamálið var at gera kajuna
óeytliga, og hetta eydnaðist hon-
um reidiliga væl, sjálvt um
sprengingin ikki elvdi nakran
stórkaða.

Væleydnað konsert

Leygarkvöldið hevði Tórs-
havnar Musikkskúli fyrru kon-
sert sína í kommunuskúlaaul-
uni. Veðrið var heldur vánaligt,
og var tað helst orsøkin til, at
fólkið ikki var so nógv, sum
ein kundi ventað. — Framfóru
vóru suita úr »A Midsummer-
nights Dream« eftir Henry Pur-
cell. Kvintett fyri klarinett og
strúkarar K.V. 581 eftir Mozart
— Zacharias Sørensen spældi
klarinet, - Romanca í f-dur
fyri violin og orkestrur op. 50
eftir Beethoven. — Erið Petersen
spældi solo — og Serenada
í g-dur K.V. 525 — »Eine kleine
Nachtmusik« eftir Mozart.

Konsertin var væleydnað í
allrar mátar og verður ivaleyst

ein av teimum lotunum í liv-
inum, ein kemur at minnast
aftur á og fróast. Skulu nóvn
nevna, so sleppur Erið Peter-
sen ikki undan. Hann sýndi
hegni og kynstur sitt sum ong-
antíð fyrr, so hetta árið, hann
hevur verið uttanlanda og vun-
nið sær meira kunnleika í violin-
spæli, er ikki farið fyri skeyti,
tvørturimóti. Annar maður á
pallinum, sum gjørdi varð við
seg, var klarinettspælarin Za-
charias Sørensen. Stuttligt var
at siggja og hoyra, hvussu væl,
hesin unglingin dugdi at hand-
fara leiktól sitt.

Ikkí ber til at enda uttan at
nevna dirigentin, danan Peter
Weis. Tað er ikki lítið, hesin
ágrýtni tónlistamaðurin hevur
avrikað, síðan hann kom til
Føroya, og hann gevst ikki so,
atlanin er til jólar at hava
stóra sang- og musikkonsert,
har hann eisini skal dirigera.

— Tillukku við konsertini —
Áhoyrari.

Stór ferðsla í Norðoyum

SÍÐAN bæði bergholini í Norðoyum vóruð líðug gjørd hevur ferðslan
í Norðoyum vundið stórliga upp seg, og longu nú er reglulig
rutukoyring komin í lag

Tey fyrstu úrlitini av berghols-
gerðini í Norðoyum hava vist seg
við ógvuliga stórar ferðslu, so
langt sum nú er koyrandi — til
Árnafjarðar og Norðdepls.

Dagliga ferðast væl av fólk-
báðar vegir — bæði til og frá
Klakksvík og sammet við prisir,
ið áður hava verið galdandi, er tað
ikkí kostnaðarmikið at ferðast
bygdanna millum.

Bilstøðirnar í Klakksvík hava
longu skipað fyri regluligari koyr-
ing frá Klakksvík til Árnafjarðar
og Norðdepls. So væl er fyrstillað
her, at betri samband man finnast
fáastaðni í landinum.

Samband er fleiri ferðir um dag-
in, og bilstøðir lýsa við, at sam-
band er við ferðaskipið »Mápane.
Óneyðugt verður nú at taka hina
ofta illfjóskaðu farleiðina um Múl-
an. Hetta kemur væl við hjá fólk-
i, ið ikki dáma so væl at ferðast sjó-

vegin, eitt nú til Fugloyar og Svin-
oyar.

Prisurin er í lotuni 7 krónur við
bili frá Klakksvík til Norðdepls
og 4 krónur frá Klakksvík til
Árnafjarðar. Fer ein við buss er
kostnaðurin fyri somu farleið
ávikavist 5 og 3 krónur.

Í Klakksvík hevur talið av ak-
forum verið serstakliga stórt, tá
ein hugsan um, at longesta veg-
strekki, ið verið hevur framman-
undan, bara røkkur 8 km; tað var
frá Strønd og út til Oyri.

* Gjøgnum sjálvi bergholini er
* skjótt at fara. Vanlig koyring
* avrikar ferðsluna gjøgnum
* bergholið Klakksvík — Árna-
* fjørð væl eftir 3 minuttum, og
* onkur, ið hevur roynt seg rætti
* líga ferðamiklan sigur seg
* hava koyrt strekkið bara í f
* minutt. Hetta bergholið er
* slakar 1700 metrar, meðan

Hevur nakað land í heiminum so góða valutastøðu sum Føroyar?

Vit kunnu' altíð fyri okkara
pening fáa alla ta valutu, ið vit
ynska og hava brúk fyri at
keypa har, ið vit fáa voruna
bilagast.

Hvørt fólk kann gera tað?
Tá ið hetta er ein fóst skip-
an, skilur tú so teir menn, sum
siga, at vit hava soplað fremm-
andu gjaldoyrispeningin burtur,
so vit ikki eru forir at keypa
bilagast og best?

Í danska tjóðarbankanum
kunnu vit fáa alla ta valutu, vit
hava pening at keypa fyri

* framhaldið av bergholinum
* Árnafjørð og nørður um fjall
* er slakar 2200 metrar.

RÆTTING

viðv. tí, sum stóð í SOSIAL-
INUM 11.10. 1967, undir yvir-
skriftini: Ítróttandiðni úr Klak-
sík.

Tá segði blaðið frá, at av tí
at árið var líðið langt, og felag-
ið var nógv upptikið av hallar-
málinum, bar ikki til at játta,
at dysturin skuldi leikast seinni.
Her hevur blaðið mistikið seg.
Sannleikin var hesin um dystin,
sum skuldi verða í Klakksvík
27.8. millum KÍ — TB 1. líð-
ini:

K.I. kundi ikki ganga T.B. á
móti við ynski tess um at leika
tann 10.9., tí henda dag var
K.I. bundin av finaludysti um
Ísafjarðarstíttuna í Gøtu.